

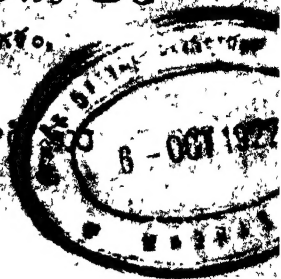
మధుమత్తు.

Slno. 388

అంబ 5030

శ్రీరామచంద్రానుబంధము.

శ్రీమదాభగవత సామ్యము

ఇది.

శ్రీమదాభగవత ద్వైతశాస్త్రాంధములనుండి శ్రీసత్యసంధకీర్తన గురుతాన
 పంగిరీసారి మను 82 శ్లోకములున్న శ్రీవిష్ణుచంద్రామృతము
 అచార్యులవారిచే వ్రాయబడిన శామతీ భాగవత
 శ్లోకములు 24 నుండి 25వ వరకు స్వయంభూతము
 దత్తు శ్రీభాగవతమునూ ౧౬౬

153
 4.22

గోదావరిజిల్లా రామచంద్రాపుర వాస్తవ్యుడగు
 ఎం.వి. శ్రీనివాసరావుచే
 వాంఛితరీతిగా పరిశీలించబడినది.

మొదటికూపు 500 ప్రతులు.

Printed by the Proprietor K. V. Krishna Rao

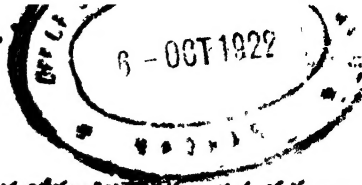
at the Vidya vinodini Press

Ramaohandrapuram.

1922

Copyright Registered

మొ. య. ౧-4-౧

1902 వ సం॥రమున నేను కైకలాదలో నుండి జన్మించి గానున్నప్పుడు నా స్నేహితులును సాల్వవయింట్లో పెట్టడము కీర్తిశాశేషులును అయినను-రా-రా భాదరాజు కాపిరాజు గారు ప్రస్తావనకంటెను ఆపద్ధానకరామచంద్రస్తోత్ర మాహాత్మ్యము నుగ్గడించుచు వారియొద్ద నుండు చిన్న ఆత్మపాత్రమును (మహాంకాళి సుబ్బారాయణుని గారి చేత ప్రచురించ బడిన దానిని) వాకొనగి నన్నాస్తోత్రమును సదాపారాయణము చేయుమని బోధించిరి. అట్లు చేయు చుండగా ఆ చిన్న పాత్రము 1905వ సం॥రమున కలెవర్లలో కానరాదయ్యె. తిరిగి అటువంటి ప్రతి దొఱకమి వాగ్నిమకొంటిని.

2. ఇట్లుండ 1912సం॥రమున బ్రహ్మకీర్తివాదిలికొలనునుద్బారాయని అంధగి రామాయణగ్రంథరాజమునుజామిటకలిగెను. అందుపేరిక గోయీస్తోత్రముబొందుచు అనుబదియుండె. దానియందె గాయత్రీ రామాయణశ్లోకములు వారి తెలిసినవద్యములు నుగూడయుండెను వానినిచూచినప్పుడీఆపదు ధానిక రామచంద్రస్తోత్రమునుగూడ తెలిసి గెంచినవాగుండెననిస్పృహించెను ఆయుద్దేశమును నేను రామచంద్రపురాములోనున్న పుష్పదుర్గామిత్రులు ముగ్ధశ్రీవెలసత్తు (సినివాసరావుగారికి దెబ్బనాయన దాస్లోకములకున్న యైన తెనుగుపద్యముల వ్రాయుటయే గాకస్వక పోలకల్పనగా ఇదేమూలములను వ్రాసినప్పుడు నట్లువేరుపద్యములను విశేషించివికారములును రావకధయును సంక్షేపముగా వ్రాసినట్లువ్రాసి (రామచంద్రపురామును) కొన్ని సంస్కృతీకములును భయపరక హనుమదస్తవకమునుకీర్తనాదాసరి అనుకీర్తనతో 1913 సం॥రమున వెలువడించిరి.

3. ఇట్లుండ 1918సం॥ములో పితాపురము నేనుకార్యాలయమునబోయినప్పుడు మాబంధువులును కీర్తిశాశేషులును అగు మ॥రా॥శ్రీ వేమయమాడి రామయ్య పంతులు గారిలావున కీర్తిస్వామిసంధర్శిగారు రాజనంగ్రహీత ప్రముఖాగతి ద్వారాసంస్కంధక ద్వారాంతర్లొక్కములునునానికెక్కితెచ్చు డిప్యూటీ తహశీలుదారు గారును గురుపరం పరావృత్తంత పిష్టసహానామాది గ్రంథకర్తలును మధ్యమతతోములునుసంస్కృత పాండిత్యాధిమాని అగు మ॥రా॥శ్రీ పాండిరామరావు పంతులువారిచేత వ్రాయు

మనమున ప్రతిపదార్థముతో చదువుకొనుచుండిన ప్రతిని జూచి దానిని నేను వ్రాసుకొని యుంటిని.

4. ఈబిల్లుతిగ్రామమునకు నేనుద్యోగపత్రము వచ్చి యుండ నిచ్చట ముఖ్యమూల సంస్థానాధీశపండితులునుబ్రహ్మాండ విష్ణుపాదాచార్యార్థశబులును అగు కృష్ణమూర్తి ఆచార్యులవారి సందర్శనలభమయ్యెను అమహానీయులుగాయత్రిరామాయణసాంకేతిక మనసే గాయత్రిభాగవతశ్లోకములనెత్తితిమనిచదివిరి వానినినేనువ్రాసుకొనియుంటిని శారేభాగవతమూలమంత్రమును ముందుచదివి భాగవతపారాయణ మారంభించ వలె ననిచదివిరి వానినిగూడ వ్రాసుకొంటిని గాయత్రిభాగవత శ్లోకములు నేకరించినతోడ సేబ్రుక్రివావిలికలనుమన్నా గాయత్రి రామాయణపీఠికలనున్న గాయత్రి రామాయణ శ్లోకార్థపద్యములతోలిపిపికినిగూడ పద్యములున్న బాగుండునస్థిరమిది మామిత్రులగు శ్రీనివాసరావుగారు కారు ద్వేషమును దెలిపితిని శ్రీఆచార్యుల వారి యాజ్ఞానుసారమున తొలుదొల్ల భాగవత మూలమంత్రము తరువాత చతుర్శ్లోకభాగవతము అటుపిమ్మట శ్రీసత్యసంధ తీర్థులచే సంగ్రహించబడిన 32 శ్లోకములు తెలుగు ప్రతిపదార్థముతో గూడ వ్రాయించబడియె మామిత్రులు శ్రీనివాసరావుగారు శ్రమయిన కపినిని పంతులము కింద సేవ్రాసిరిగాని కారణాంతరముల చేత అచ్చుత్తిగమభాగ్యము నేటిరక బృలేదు ఈశ్వరానుగ్రహమవలన భాగవతపారము అనుపేర నీభాగము ముద్రింతుబడి ప్రియమించ గలుగుటకు సంతసించుచున్నాము.

5. దీనివెనువెంటనే మామిత్రులురామదండ్ర ప్రభోక్తాశ్రమము జననీర్తవమున రచించిరి అవిగూడకొలది కాలములో ప్రచురింపబడుచు శాత్రపశ్రులు చూచినవా రందరు త్వరలో ప్రియమింపబడవలెనని కుతూహలపడుచున్నారు.

6. ఈచిన్నపుస్తకములు పరికరించుట పాండిత్యపక్షమునకు గాదు. భక్తితర స్థులకు నేనయే ప్రాధాన్యము కాని వేరొందుకాదు. భాగవతమహాగ్రంథపతనా విశేషమాహాస్మ్యము సంగ్రహించి యంపిరి భక్తివిశ్వాసము వరప్సర శ్రీయోధి లావయె కారణము అట్లేపాతముల గ్రహించి మన్నించురు గాక పైనివివరించిన మాహానీయులందరికిని కృతజ్ఞతాపూర్వక పందనములు.

శాసన 17-8-22.

ఇట్లు విన్నవించువిధేయుడు

ప్రొద్దుటూరి నరసింగరావు బి.యె. డిప్రొక్టుజిస్ట్రా

బళ్ళారిజిల్లా మారవనహుల్ఫీ హైస్కూలు పండితులగు

బ్రహ్మశ్రీ॥ పాలపూడి సరసింహశాస్త్రిగారు

దయతో నొసంగినయభిప్రాయము

శ్లో॥ శ్రీమద్భాగవతాఖ్యః | కల్పతరుశ్శూన్యతేహివసుధాయాం
యత్సంస్మృతినంతాపేనితాంతమువశాంతినంతతందిశతి॥

శ్లో॥ తత్పుణ్యంపాగ్భవజంతజ్నేవాహి కవిత్వగాంభీర్యాత్
భాగవతపారచనాకాశల్యం యచ్ఛ్రద్ధాక్షితైః॥

ఉ॥ ఆడంగవచ్చుమాటలనగడ్డలదాటెదమంచు శాస్త్రముల్
నూడంగవచ్చు వేసటయునుంతయు లేకను పాటపదైముల్
పాడంగవచ్చుగానిమఱి భాగవతంపుచవిందరింపనే
వాఁడునమరుఁడౌభువిని. * నిదెఘ్నమగణ్యగుణ్యము॥

గీ॥ రామునత్కృపచే గ్రంథరచనగడఁగు
పుణ్యభాగినోసులఁబొలముధయమె |
అస్మత్సత్వకరండం బురందుకొనిన
మనుజుఁకుఁబెల్లు దాహంపుమాటయేల ॥

శ్రీభాగవత మహాజనులారా!

శ్రీమద్భాగవత గ్రంథ శ్రీశుకనాథ చ్యుతమగునీమ కల్పతరు సత్ఫలంబు. తదసాస్వాదంబు అమృత పానంబున కసంఖ్యేయగుణంబు లధికంబనుట అలికయోక్తి కాదు. అట్టి శ్రీమద్భాగవతంబున ఖలంబు నాకలించుట కలిదూషిత మానసు లకు సుకరంబు కాదు. ఇంతయేల? “భాగవద్భక్తి సామ్యలకించుట బవేశమేలేదు” అని యీగ్రంథమే చెప్పుచున్నది. కావున నీగ్రంథపారము సంగ్రహించిన మహాత్ముల శిష్యుదయాసత్త్వమ వర్ణనీయము. ఇట్టి సద్గ్రంథ తాత్పర్యమిది. బాషలలో బ్రకటితమై యున్నను “స్వస్థాన వేష భాషాభి మతా స్ఫుంతోరస ప్రలుబధియః, అని నన్నయాచార్యుడు సెలవిచ్చినట్టు అస్మదేశీయు లెల్లరు (ఎవరో కొందరుకాక) దేశభాషలందుఁ బెలుగుతె

స్థలని మన్ననగన్నయాం ద్రంబునఁజమపు కొనినయూచంద లాభంబు
నుంజాలదు. ఇట్లు మృదుమధుర శైలి నొప్పు నాధ్యంబునను వదించి
నట్టియు, బోల్తన హింబ స్వరయు శ్రీనివాస శ్రీనరసింహుల శ్రీనివా
సుండును శ్రీనరసింహుడునగు నాశ్రీకాంతుడు భ క్తిజ్ఞాన వైరాగ్యము
లను నఖిలనుఖంబులనిచ్చికాపాడుఁగాక ఇంకనీభాగవత సారంబు నాం
ధ్రాను వాదంబు చక్కనిశైలి నొప్పుచున్నది.

ఈ నామిత్రులగు శ్రీనివాసరావు పంతులు క్షణదావళి, మొదలగు గ్రం
థములను ప్రకటించి యున్నారు. ఇంకను మఱి కొన్ని యప్రకటిత
గ్రంథములుకలవు వానినిఁగూడ వెంటనే ప్రకటించ వీలుకలిగినచో
ధ్వలోకమున కెల్ల మధ్వలోకమున కలఁకంధ్రలోకమున కేగొప్పలాభము
కలుగునని తలచెద.

28-8-22.

రామచంద్రపురం.

}

ఇట్లునెన్నిధేయును.

శ్రీపాద పాదయ్యకాస్తి.

(ఇష్టదేవతా ప్రార్థనాదికము.)

కా॥ శ్రీరామాస్మరియానిద్రేరహనుమత్ప్రేక్షదియంబందియా
భీరగామణి పేదదాసరఱుత్ భీమాత్తాంఘ్రిద్యయా ।
నీరేజంకము చాన్దూపధరుడై నేడా బలర్యాశ్రమా ।
గారుండానుని మధ్య నేవితులక్రీకాంతుఘడింగొల్పెదక ।

గీ॥ సతతమాదుతిస్తుతి పురశ్చరణపూతు ।
ససదృశకవాకలోపాస్తి సలఘయశుని ।
గరము జూపశకర్మాధి కారియైన ।
మత్స్యతరు స్మరించుచారు మదినిగొలుతు ।

గీ॥ అనవరత తపశ్శాలులైచ్చవేము ।
గంటివారింట జన్మించిరాంటులేని ।
యధ్యయన పరులిలు సాచ్చి యర్థగన్న ।
రామబాయంబను మదంబబ్బిస్తుతింతు ।

సా॥ శ్రీ॥

ప్రపంచాదు హనుమ భువ మధ్యాంతర్గత,

ప్రపంచమహానాం విజయతాం

ప్రళయద్భాగవతసారము.

భాగవతమూలమంత్రము.

శ్లో॥ వమస్తేభగవనాద్విభవ సర్వశాస్త్ర విశారద ।

ఏతత్కథా వినిశ్చయ మర్హతానం వినాశయ॥

శ్లో॥ నమస్తేభగవన్ వాక్యసర్వశాస్త్రవిశారద । బ్రహ్మవిష్ణుమహే

శానాం భూతైశ్చ సమీక్షిత॥

గీ॥ వ్యాససత్త్వసత్త్వముల హృదిష్టం

శంకరాద్వైక మూర్తి! మా సర్వశాస్త్ర

చయవిశారది! నామ ప్రసన్నుడగుచు

బాపుచున్నాము నిగినన్నమోస్తు॥

శ్లో॥ ప్రళయద్భాగవతాభ్యోయం ప్రసృతంకృష్ణతేజః

స్వీకృతాసిమహాప్రీతి! యక్షక్షింభనసాగరే

గీ॥ భాగవతమహామహాప్రాజ్ఞత్వేన

నీమప్రసృతతనువుగాగాడెపుణ్మి

గలిగెవలసెనుభవమనుజునిధిలోన

మునిగియున్నట్టి జనములముక్తి కొరకు॥

శ్లో॥ సంసారం గతేమగ్నం దీపంమాంకరుగానిధి ।

కర్మమోహగృహీతాంగం హి ముద్ధరభి వాన్మతాత్

సీ॥ కర్మమోహైశ్చ మయమగు కాయముఁగొని
 పామలేని సంసార వారిరాళి
 దిరుగుదీనుడ నాగాధఁజెలిపివేగ
 నుద్ధరింపవె కరుణాపయోధిఁన్ను ।

ఇతి భాగవత మూఁమంత్రం పూర్వం

చతుశ్లోకీకృతవాసపశ్చోకీభాగవతం.

(ద్వితీయస్కంధన పమాధ్యాయం)

శ్లో॥ జ్ఞానంపరమగుహ్యంమేయద్విజ్ఞానసమన్వితం । సరహస్యంతశం
 గంచగృహీణ దితంమయా ॥ స్కం ౨౮ శ్లో ౩౧

సీ॥ నియతముక్తి నొస గు నిజబింబవిషయక
 జ్ఞానయతము నుపనిషత్ప్రసంగ
 యుతముగాఁగసాం మొసఁగెడజ్ఞానమ్ముఁ
 గొనుమిఘాఁపరమగోప్యమిది॥

సీ॥ నియతముక్తికిఁ బ్రాపకంబయినయాత్మ
 బింబ విషయఃవిజ్ఞానబీజయుతముఁ
 గొనుముమజ్ఞానమునుబహుగోప్యమంగ
 యుతమునుపనిషద్వాదసంమతమునిత్తు ॥

శ్లో॥ యావాసహం యథాభావోయదూపగుణకర్మకే ।
 తద్దైవతత్వవిజ్ఞానమస్తుతే మదన్మగ్రహీత్ ॥ స్కం ౨ శ్లో ౩౨

క॥ నాశగుపరిమాణముమఱి

నాదుస్వభావావతారనానాగుణక

ర్మాదులతత్వజ్ఞానము

నాదయలభియించు నీకునాభీక భావా॥

శ్లో॥ అహమేవాసమేవాగే॥ నాన్యద్యత్సదనత్వరం ।

పశ్చాదసంత్వమేతచ్చయోవశిష్యేతసోస్మ్యహం॥ ౩-౯-౩౩.

సీ॥ ఏనొక్కడనయు దుస్పష్టిక బూర్వము

కాలప్రకృత్యాకంబులెల్ల

మద్భిన్నమయ్యును మదభీనములుగాన

లీనమైయుండునాలోచనపును

స్పష్ట్యచంతరమేను నీవును జగదీయు

నుందుము ప్రళయంబుకొందువెనుక

మిగిలియుండెను నదితగనేనొకండనే

స్థితికాలమపును సృష్టినిడయు

గీ॥ నేనుగర్తనుభోక్తను నేనయనెను

జగతిసావిత త్యమెల్ల ననన్యమరియ

బుద్ధిసూహమూలముగాన మూడుకాల

ములను మదభీనము త్వదాదిభువనమెల్ల॥

శ్లో॥ ఋతేర్థం యత్ప్రతీయేత సప్రతీయేతచాత్మని ।

తద్విద్యాదాత్మనోమాయాయథాభాసోయగాతమః॥ ౩-౯-౩౪

ఉ॥ ఎయ్యదిగల్గనాకు నొకయింతపయోజనమైనలేదానా

కెయ్యదిబాధకంబు గలిగింప సమర్థముగాకయుండునో

అయ్యదెరుంగుమయ్య పరమాత్ముడనై న మదీయమాయగా

నొయ్యననిందజాలమననొల్లదు దానిమత్తులంటివా॥

గీ॥ నాకుఁజిరిలిం బభూతుఁడనొగ దనరు

జీవును దమంబుచగబడిగిన్న

మూలవక్రకృతియుఁ గలయనొప్పును సుమయ్య

లబ్ధభవ! మాయయనెను శబ్దార్థమగుచు ॥

శ్లో॥ యథామహాంతిభూతాని భూతేషూచ్చావచేషుచ ।

పఃవిష్టాస్యపఃవిష్టాని తథాతేషు సతేష్వహం ॥ ౨౯-3౫

గీ॥ పలువిధంబగు దనుకూడికలనులుగు

భూతములనుండియునుమహాభూతవంచ

కంబు వెలినుంటలేని విధంబడెట్లా

యుందునేనును వానిలోనుండికుందు ॥

శ్లో॥ ఏతావదేవ జిజ్ఞాస్యంతత్విజ్ఞానునాత్మచరి ।

అస్వయ్యవ్యతిరేకభావాయతాన్యతస్పరతగుప్తవా ॥ ౨౯-3౬

గీ॥ అన్నియెడలనెల్లప్పుడు న్యస్తమై

యత్తిమశ్శస్వరూపముచువత్సవంతరములఁ

బోల్చితర్కించి తెలియఁగాఁబోలునిదియె

గాననునెరుంగఁగోనజిజ్ఞాసులకును ॥

శ్లో॥ ఏతస్మతంమమాప్యవరమేణసమాధినా ।

భవాన్కల్పవికల్పేషుచవిమువ్యాతికన్పిచిత్ ॥

౨౯-3౭

గీ॥ మర్మశాంతి పరమసమాధితోడ

దీనిసేవనుష్ఠించివేనియెపు

కమలసంభావకల్పవికల్పములను

బా. దబోవంతయైననుమోహమోగట ॥

౩౦ చతుర్థోఽథాగతం నమోస్తుతే

శ్రీరామచంద్రీశదవ్యాసాయనమః

శ్రీ గాయత్రీ భాగవతం.

శ్లో॥ తపకదాతుమునయః పాశ్చర్యైత హుతాశనాః | సత్కుతం
సూతమాసీనం వ్యవచ్యురేదిమాదృతాః ॥ ౧౧-౯-

గీ॥ తజ్జలాశౌనకాదులు దగ్గరినహి
నొక్కవేకువవచ్చిన నొనరించు
నలిపిసూతు సుఖాసీను లలెతధరితి
నాదరంబున నిట్లని యడిగిరపు ॥

శ్లో॥ సాన్నిధ్యాత్మే మహామోగిన్ పాతకానిమహాంతృపి | సద్యో
నశ్యంతివై పుంసాంవిష్ణోరేవమకేతరాః ॥ ౧౧-౧౦-౧౦

గీ॥ సన్నిధికిమీరు రాగభూజనులకెల్ల
దత్తణంబున సమయుపాతకములెంత
పెద్దనైననురక్కసుల్ విష్ణుడేవు
సముఖముచటోలే శుకయోగిజనవరేణ్య ॥

శ్లో॥ సరయానేషతేప్రశ్నోక్త్యోక్తాకహితంనృప | ఆత్మవిత్సంమతః
పుంసాంశ్రోతవ్యాదిషుయఃపః ॥ ౧౧-౧౧-౧౧

గీ॥ విచారించినది పుడమినివిడిచిపోవు
నులకున్ బరమాత్మగావుననుభూప
ఆత్మవిమలకు సంమతమయ్యనీదు
హృత్సమిహోక్తహితమునరమ్మునుమ్ము ॥

శ్లో॥ రహస్యోగిన్ రుద్రాత్మాయ త్స్థిష్ఠమిదమాత్మనః |
సన్నిధుచ్ఛ్రీతత్కా లేఖనానీకమివానిలః ॥ ౧౧-౧౨-౪౩

శ్రీమద్భాగవతసారం.

గీ॥ తృణములాదిగఁ జనసుండిసృష్టమై
జగతి నెల్లను కాలమానన్న నైన
యపును యమవహ్నిరుద్రాత్మృడగుచు హరితె
జలదములఁబోలెవా యువుసాగఁదోలు॥ ౪

శ్లో॥ వనేషుపుష్పావనాద్రికుంజేష్వపకతో యేషుసరిత్సము
అనంతలింగై స్సమలంకృతేషు చచారతీర్థాయతావ్యవస్యః

గీ॥ వరలునెచ్చొట్టిహరిప్రతిమలట్టి ౨౩-౧-౧౮
వనమహీధ్రానికుంజోపవనములందు
విమలనదులందు సరసుల విచురుఁడొంటి
తీర్థభూములభక్తి మైదిరుగుచుండె ॥ ౫

శ్లో॥ రజసామంతమనసఃకామాత్మానోజితేంద్రియాః ।
పితౄశ్యజంత్యమదినంగృహేష్వభిరతాశయాః ॥ ౩-౩౩-౧౭

గీ॥ రేబవలు నిందియముల నిన్దించ లేక
దారపుత్రాది సుఖముల గోరుకొనుచు
విషయలుభ్రాత్ములై సదాపితృగణములఁ
గొలుచుచుండ్రు రజోగుణకుంతమతులు ॥ ౬

శ్లో॥ నృత్యంతిస్మప్తీయోదేవ్యఆసీత్పరమమంగళం
దేవాబ్రహ్మాద యస్స ర్వేషవతస్థు రభివృత్తై ॥ ౪-౧-౫౫

గీ॥ సర్వనలుచేసి దేవకన్యాగణమ్ము
గానములుసే యవరమమంగళములొలసె
బ్రహ్మమొదలుఁ గ దేవతల్పలసి వచ్చి
ఆదిమునులను మురియించివచ్చుడిట్లు॥

శ్లో॥ యోనారదాదాత్మవిద్యామధిగమ్య పునర్మహీం
భుక్త్యావిభజ్య పుత్రేభ్యవిశ్వరంసమగాత్పదం ॥ ౪-౩౧-౩౨

గీ॥ యమివక్షుఁడు నారదుఁడు తనకాత్మవిద్య
జెప్పఁగైకొనిరాజ్యముంజరమొసర్చి
నకలరాజ్యమ్ము సుతులకుఁజక్కఁబంచి
యిచ్చియుత్తమపదవికినేగెనంత॥

౧౧

శ్లో॥ భగవానపి భారత తదుపసీత్వాన్యన్య
సూక్తవాక్యేన నితరాముదితగుణగణావతార
సువిజయః ప్రియవ్రణిమాదిపూరుషఃతంసదయ
హాసావలోకభితి హేలవాచ॥

౫-౧-౧౦

గీ॥ భరతవంశోత్తముఁడు ప్రియవ్రతుఁడొసంగు
స్వాగతస్తుతివాక్యపూజనములంది
విశ్వవిదితోరుగుణగణవిజయుఁడైన
దాతయిట్లనెనవ్వుచు దయదలిర్ప॥

శ్లో॥ [గాయతీచేదం] కర్తాన్యసగ్గాదిషుమోసబధ్యతే
నహన్యతేదేహగతోపిదైహికైః
దృష్టుర్నదృగ్యస్యగుణైర్విదూష్యతే
తస్మైసమోసక్తవివిక్తసాక్షిణే

౫-౧౧-౧౧

గీ॥ గోరుపాటైనబంధయుక్తుఁడవుగావు
కర్తవ్యస్పృహి దేహగతుడవయ్యుఁ
దనువుదోషంబులంటవు కనులదృష్టి
వగుచుదృక్పాపమును బొందవగుటసాక్షి॥

౧౦

శ్లో॥ దేహ్యాజ్ఞోజిత మద్యస్తో నిచ్చన్కర్మాణికార్యతే
కోశశరణాత్మానం కర్మణాచ్ఛాద్యముహ్యతి॥

౬-౧-౫౨

గీ॥ దేహితెలియక యిందియాధినుడగుచుఁ
దవిలికర్మలజేయుఁ దావివశుఁడగుట

గూఢనిర్మించి లోనుండి గూటికొదవు

వృద్ధిహానులఁ దెలియని కృమియుఁబోలె॥

౧౧

శ్లో॥ వరదోసయదెబ్బిహ్మిక్ పుత్రమందా హాంవృణే

అమృత్యుంమృతపుత్రాహాయేమేఘాతితౌసుత॥౬-౧౮-౩౯

గీ॥ వరదుఁడైకవేని వరమిమ్ము సుతుఁగన

నాదునుతులఁడంపు సయవిదూరు

నిండుఁజలపఁగిలుగునిధబాఘ్యుని

జావులేనవాని సరగనా॥

౧౨

శ్లో॥ సవసిష్ఠీయస్సుహృత్ప్రహ్లాదౌ భూతానాంభగవాన్స్వయం

ఇంద్రియాధికధందైత్యా సవశీర్విషమోయథా॥ ౭-౧-౧

॥గీ॥ సర్వభూతచాలకు సముఁటు నెచ్చెల్చియును

బ్రియుఁడశంతుఁ బాటివిఘ్నదేవుఁ

డమరనాఘౌటకు ససురులనేటికి

వెదకిచంపువాఁడు విషముఁడల్ల॥

౧౩

శ్లో॥ ధర్మక్రిగృహమేనేయోవస్థితఃపాపనాశకః

గృహార్తయేపదపీఠంజనాన్యాసినామియాత్॥ ౭-౧౬-౭౪

గీ॥ ధీరుఁడుగృహమేనాదేరి రగనాచ

రిండుమోక్షపదవికేగఁగలఁదొ

అర్చిధర్మరసాపహ మగుధర్మముల్

విస్తరించఁబడియనికదముగను ॥

౧౪

శ్లో॥ మధుక్రేస్తానిశాస్త్రైశ్చ తిమాలరసనాద్భవైః

అనిహృదుబర్హస్వైః పశ్యైఃశింశుఃచంద్రవైః॥

౮-౨-౧౨

గీ॥ మధుశనాలతాల మందారహింతాల

పసనకిగుకేశుపాడిజార

చందనార్జున వటచంపకజంబీర

విల్వమాదిగలుగు శృంగతతులు॥

౧౫

శ్లో॥ హాహాకారోమహానానీ దోషస్యోనర్హతోదిశం

గృహ్యమాణేషురపతౌ విష్ణునాపభివిష్టానా॥ ౨-౨౦-౨౧

గీ॥ హాయటంచునెగసె హాయరగదిశలే

నిండనాక్షరవమునింగినిండ

బలినిదైత్యనాథు వరుణపాశంబులఁ

గమలనాథురాక్షస గృహపును॥

౧౬

శ్లో॥ ధృష్టాధ్వస్యమభూత్ క్షత్రంబ్రహ్మభూతంగతంక్షితౌ

సభపురోబలవాక్ పావోమూలౌభవద్వసు॥ ౨-౩-౧౭

గీ॥ ధృష్టమభూత్ మోమిబుట్టెనుశత

మొకటిశోత్రియ మొందెచదియు

స్వామిసూర్యుడఁ గనిచెనభువకు

వానిపర్యర్థుడె వసుచరిత॥

౧౭

శ్లో॥ యస్యా మకరిసుండలచారుర్ల భ్రాజత్కపోలసుభగంసు

లిలాసహాసం

నిత్యోన్మేషితతృపుఃపృథివీపిబంధో నార్యోనరాశ్చ ముది

తాసుచితానిమేక ॥

౨-౨౧-౨౨

గీ॥ యదువంశు మందహాసవిలాసాభి

కుండలాతిసుభగగండశోభి

ముఖమునాచిత్రి బొందరుజనములు

అనిమిషత్వే మొందమైతిమనుచు॥

౧౮

శ్లో॥ యదోశ్చక్రశీలస్యనితరాంమునిసత్తమ

తత్కాంతనావత్స్యస్య విష్ణోర్విర్యాణశంపనకి॥ ౧౦-౧-౨౩

గీ॥ యదువిధర్మశీలు నన్వయమునువింటి

విస్తరముగనందువిష్ణుడవత

రించి విక్రమముల నేమేమినలిపెనో

చెవులపండువుగనుజెప్పవయ్య

౧౯

శ్లో॥ న హ్యేతస్మిన్ కులేహతాఅధనాఅబహుప్రజాశి

అల్పాయుషోల్పవీర్యాశ్చ బ్రహ్మణ్యాశ్చ బిజ్జితే॥ ౧-౧౦౩--౨౭

గీ నల్లనయ్యకులమున జననమునొందు

వారలెల్లబ్రహ్మణ్యులవార్యవీర్య

వంతులును బహుప్రజలునంతభాగ్య

యుతులదీర్ఘాయువులునుమియోనరేంద్ర॥

౨౦

శ్లో॥ ప్రస్తుంవిలజ్జతీయుష్మాన్ ప్రబూతామోఘదర్శనాః

ప్రసోవ్యతీపుత్రకామాశింస్వత్సంజనయిష్యతి॥ ౧౧-౧-౧౫

గీ॥ ప్రజుడిచేతుము జెప్పుడాపన్ననత్వ

యీనరాహోహపుత్రాన్ధ్రయేమికనునొ

లజ్జచేమిమ్మునమగజాలదుశుభాంగి

జ్ఞానదృక్కులుమీరలోమానులార॥

౨౧

శ్లో॥ చతుర్భుజం తంపురుషం దృష్టావసకృతకిల్బిషః

భీతరి పపాత శిరసా పాదయోరసురద్విషః॥

౧౧-౩౦-౩౪

గీ॥ చారుమూర్తిచతుర్భుజ సకలదమజ

భంజనునిగృష్ణజూదియాపాపియంతః

దాసకంపితహృదయుఁడై తనదుశిరము

పాదములుసోక హరిమోలఁబడియెవఁడు॥

౨౨

శ్లో॥ దాంపత్యేభిరుచిహ్నేతుః మాయైవవ్యవహారికే

స్త్రీత్వేపుంస్త్రీచాభిరతిః విప్రీత్యే సూత్రమేవహి

౧౨-౨౩

గీ॥ దంపతులపాత్రులకునగుఁ దలఁప హేతు.

వభిరుచియె మాయయే వ్యవహారమునకు

స్త్రీత్వపుంస్త్వములకు మనోజ్ఞత్వముగను

బ్రహ్మసూత్రమై గురుతు విప్రత్వమునకు ॥

౨౩

శ్లో॥ యశ్చసంతాప్రియయేన్నిఃశ్యమ్ యామంతూణామనన్యథః

శ ధావాన్ యశ్చ శృణుయాత్పునాత్యాత్మానమేవచ॥

గీ॥ యామమోలేక తూణమొ ప్రత్యహముచిత్త

మన్యసక్తంబుఁగానీక సతులభక్తి

నెవఁడు దీనివినిపించు నెవఁడువినునొ

దనదుమదిఁబావనముచేసికొనునువాఁడు॥

౨౪

శ్లో॥ ఇదంభాగవతం కృత్స్నం గాయత్రీబీజసంయుతం

త్రిసంధ్యం యఃపఠేన్నిత్యమ్ కృష్ణసాయుజ్యమాప్నుయాత్

క॥ ఈయది భాగవతము

గాయత్రీబీజవల్ల కలితము దీనిన్

బాయకఁదిత్రిసంధ్యఁబఠనము

నేయఁ సాయుజ్యముక్తి చేకురునుదుది॥

ఇతిశ్రీగాయత్రీభాగవతమ్ సమాప్తం

శ్రీలక్ష్మీహా యగ్రీవానమః

అథశ్రీసత్యసంఘటికగురురాజసంగృహీత

శ్రీమద్భాగవతద్వాదశస్కంధాన్తరద్వాతీతిశ్లోకాన్

శ్లో॥ జన్మాద్యస్య యతోన్వయాదితరతశ్చక్షేప్యభిజ్ఞస్సగిగాత్

తేనే బహ్మ హృదా యతదికనయే ముహ్యంతియంసూరయః

తేజోవారిమృదాం యథా వినినుయో యత్ర తిష్ఠో మృషా

భామ్నా సేవసదానిరస్త సుహృంసంప్రంపరంశీమహి॥ ౧.౧-౧

వ్యా॥ యతః = ఎవనిలని, అస్య = ఈవర్షపంచముయొక్క, జన్మాదిః = సృష్టికి

తినంహారాదులు, అన్వయాత్ = శృణోస్తృతుల అన్వయమును బట్టియు

ఇతరః = తర్జమునుబట్టియు, కలుగుచున్నవిని శ్రయింపబడినవో. (ఎవడు)

అథేషు = ఘటపటాదిసర్వపదార్థములవిషయమై, అభిజ్ఞః = సంపూర్ణజ్ఞానముక

లవాడో, యః = ఎవడు, అదికనయే = చతుర్ముఖుల హృదులు, బహ్మ = సాత్వి

గవేదిమును, హృదా = స్నేహముతో, తేనే = వినిదానినిగాఁజేసెనో, యం =

ఎవనివి(ఎవనిఅనుగ్రహముచేక); సూరయః = బహ్మదులునుగూడ, ముహ్యంతి

= జ్ఞాహీనులున్నా అన్యధా జ్ఞానముకలవారు నగుదురో, తేజోవారిమృ

దాం = అగ్నిఉదకము న్మస్త్ర పీటియొక్క, వినినుయః = కార్యములు, యథా

= (అధికశయాయోగ్యములు) మిట్టో, అట్లే, యత్ర = ఏకీకరితధారముచేత

చేయఁబడుచుండెడు తీర్థస్థః = ఉచితవర్జడములయొక్కసృష్టి, అమృషా =

అపమృషాకాదోఅపమృష్యమైనదో, అట్టి, సేవ = రసయొక్క, భామ్నా =

జ్ఞానముచే, సదా = యెల్లప్పుడు, నిరస్త = పోగొట్టబడిన, సుహృం = మా

యతః సోప్తియు, పరం = కల్యాణగుణచరిత్రాన్లుడైన, శ్రీహరిని, ధీమహి = ధ్యాన్

నము యుచున్నాము

చ॥ జననము రక్ష నాశమును హానియు మోహము శిక్ష మోక్షబంధనములు గల్గుచుంట భువ స బుచ కెవ్వఁడు మూలకారణంబనుచుఁదగ్గ శృతిస్మృతిస మన్వితర్కములర్పించు, నెవ్వనికిఁ జగత్పదార్థచయ భావవిశేషసమ గహింపఁ ర్తనములుగోచరంబులగుఁ దాఁదల కెచ్చెడు స జగదేయం గునొ, శృతులక జతుర్ముఖులక మంసారగఁ జెల్పెనెవ్వఁడె న్విని పరిపూర్ణశక్తి విభవాబులఁదద్దయ శక్ సూచులక గనుగొన భాసంతుతాదుకొ బ్రకాశమునీరమువృద్ధి, మూటిలో వినిమయమెల్లొ యుట్టలే త్రిభిన్నము జీవజీవేశ్వరాత్మకంబును గుర్గుమేవిభుని బోధింపగొనన్ మృషగాక సత్యమోతనమహిమ బుచేత సత-తంబునుమాయదొలంప నెవ్వఁడా తని గుణపూర్ణ శీహరిని-భాసముచేసెదనిత్యునిర్మలుక॥ ౧

శ్లో॥ అపన్న సంస్కృతిం ఘోరాం యన్నామ వినశోగృణాన్
తతస్సవోవిముచ్యేత యంబిభేతి స్వయంభవః॥ ౧-౧-౧౪

వాగ్॥ భవః = సంసారము, స్వయం = స్వయముగా, యం = ఎవనినామమునుగూర్చి, బిభేతి = భయపడిపొలిచోవునో, అట్టి, ఘాన్నామ = ఏక్రిహరినామమును, గృణాన్ = ఉచ్చరించి, వివశః = పరవశుడగువాడు, ఘోరాం = భయంకరమైన, సంస్కృతిం = సంసారమును, అపన్నః = పొందినవాడైనను, సద్యః = తక్షణమే, తతః = అసంసారమునుండి, విముచ్యతే = విడువఁడును.

గీ॥ ఘోరసంసారవాగ్ధలోఁ గూలియుండి
భవభయాపహమైచ శ్రీనరునినామ
ముచ్చరించుచుఁ బరవశమొందునరున
కపుడెసంసారబంధంబులడగిబోవు॥

శ్లో॥ ససాగ్యనర్హోజనతాఘవిప్లవో
యస్మిన్ప్రతిశ్లోకమబధవత్యపి
నామాన్యసంతస్యయశోంకతానియత్
శృణ్వంతి గాయంతి గృణంతి సాధవః॥

౧-౫-౧౪

వ్యా॥ ప్రతిశ్లోకం = ప్రతిపద్యమున్ను, అబధవత్యపి = అప శబ్దముతో కూడి
యుండినను, యస్మిన్ = ఏ గ్రంథమందు, అసంతస్య = చేకవాలనివ్యతస్థస్థానమున
ప్రహరియొక్క, యశోంకతాని = గజరత్నబాదికీర్తనలతోలాంధతమయిన, నామా =
నారాయణాది నామములు గలవో (యే గ్రంథమును) సాధవః = పరమభాగవతులైన
ప్రభుకారులు, శృణ్వంతి = విన్నదకో, గాయంతి = గానముచేతుకో, గృణంతి = ఉ-
త్పరింతుకో, సః = అట్టి, జనతాఘవిప్లవః = జనులయొక్క పాపములనుబోగొట్టునది
వాని. సః = ఉత్తమగ్రంథము. అనగా వానుదేవహవశ్యమునుపరిపాడించుగ్రం-
థమే స్మృతగ్రంథమనిపించుకొనును

ఉ॥ నాథులుబాంధువు వినుచుసంతతమున్ జపి మించి మించు నా
మాధ. సద్యశశికలికి మంగళశాస్త్రల బధవద్యసం
బాధితమైననద్దియె నమంజన కావ్యము పాపపుంజపా
ధోధిదరింపజేయగల తోరపునాపయదేదనాశిక్తి॥ 3

శ్లో॥ ఏతన్నివ్వద్య మానానామిచ్ఛతామకుతోభయం
యోగినాం సృప నిర్మిణిం హరేర్నామానుకీర్తనం ౨-౧-౧౧

వ్యా॥ సృప = ఓరుపరిక్షిన్నరేంద్రుని, ఏతత్ = ఈకారినామకీర్తనము ప్రభుమాత్ర
మేకాదు, నివ్వద్యమానానాం = వైరాగ్యభాగ్యవంతులైనట్టియు, అకుతోభయం =
మోక్షమును, ఇచ్ఛతాం = కోరుచుండెడు, యోగినాం = యోగులకును, నిర్మితం =
నిర్ణయింపబడినదినుమా.

క॥ వైరాగ్యభాగ్యవంతులు

నారూఢంబునకుతోభయంబగుముక్తి

గోరెడియోగులకు నృప

నారాయణనామకీర్తనము విధిసుమ్మా!

౪

శ్లో॥ తదశ్మసారం హృదయంబలేదం

యద్వహ్యమాదై ర్హరినామధేయైః

నవిఃక్రియేతాథ ముఖేవికారో

సతేజలంగాతీరు హేషుహ్నః॥

౨-౩-౨౪

వ్యా॥ యత్ = యేపురుషునియొక్క, హృదయము, గృహ్యమాదైః = కథారూపకముగాగ్రహించబడు, హరినామధేయైః = శ్రీహరినామములచేత, ముఖేవికారః = మోమునలసందాదివికారమున్న సేతేజలం = ఆనందబాష్పములున్న, గాత్రరుహేషుహ్నః = శోమములయందు గగుర్పాటున్న, (కలుగునట్లుగా) నవిక్రియేత = భావవికారమునుబొందదో, తత్ హృదయం = ఆమనస్సు, అశ్మసారంబలేత = ఇనుపకట్టై పండికదా

మ॥ హరినామస్మరణంబుజేసెడితఁగి హృదయపురగన్నులన్

'దొరగన్ మేనఱులంబుగ్గులునుఁగన్ రోమాంచసంపుల్లమై

దరహాసాంశర చంది'కల్ మొగమునందొక్కతఁజిత్తంబు దా

గరుగన్నేరని వాని మేనుశవమాగఁజ్రాయెయకాకట్టెయకా॥ ౫

శ్లో॥ యన్నామధేయశ్రవణానుకీర్తనా

ద్యత్ప్రహ్వణా ద్యత్స్మరణా దపిక్వచిత్

శ్వాదోపి సద్యస్సవనాయ కల్పితే

కుతః పునస్తే భగవన్ను దర్శనాత్॥

౩-౩౪-౬

వ్యా॥ భగవత్ = ఓయికిహరి, యన్నామధేయశ్రవణానుకీర్తనాత్ = ఏనియొక్కనామములను వినుటవలనగాని సంకీర్తనచేయుటవలనగాని, యత్ ప్రహ్వణాత్ = ఏనిన్ను ఆశ్రయించుటవలనగాని, క్వచిత్ = ఒకానొకప్పుడైనను, యత్ స్మరణాత్

ఏనిన్ను కృరించుటవలనకాని, శ్వావోపి = తుక్కమాంసమును తినువాడైనను, సద్యః =
చెంటనే, సమనాయ = యజ్ఞము చేయుటకు, కలవలే = సమర్థుడగునో, అట్టి, లే = నీయొక్క,
కర్మ, దర్శనాత్ = సందర్శనమువలన, మతఃపునః = పవిత్రుడగుననివేరే చెప్పవలెనా

శా॥ నీనామావళిఁబాడినన్ వినిన గానీ నిన్నునేవి చినన్
గానీ లేకొకసారినిన్ స్మరణమైనన్ జేసిఁన్నావిదు. డే
నీవాఁడెల నధ్వరంబు నుండువఱ్ఱగా నధ్వఁజ్ఞాఁగాదెయ
స్థైర్యుడైననుగానివానినుకృతంబెన్నంగశక్యంబొకో॥ ౬

శ్లో॥ ఆహూత శ్వపవోతో గరీయా

విష్టప్తవోశ్చైవ ర్తతే నామ తుభ్యమ్

తేపున పశ్యే జహుపు స్సరాద్యాత్

• బ్రహ్మనూచు రామగృణంతియేతే॥

3-38-2

వా॥ విష్టప్తవోశ్చైవ ర్తతే = ఎవనియొక్క నాలుకపైన, తుభ్యమ్ = నీయొక్క, నామ
= నామము, పశ్యే = ఉండునో, అత్మశ్వపచః = తుక్కమాంసమును తినువాడైన
ను, అతః = (విష్టప్తవోశ్చైవ ర్తతే నామ తుభ్యమ్) = సోమయాజి ఁటె, గరీయాత్ = శ్రీ
ష్ఠాదు అహోబత = విష్టప్తవోశ్చైవ ర్తతే నామ తుభ్యమ్, తే = నీయొక్క, నామ = నా
మమును, యేగృణంతి = ఎవరుచచ్చుంతునో, వారు, తపః = తపస్సును, తేపుః = చేసిన
వారే, నురాద్యాత్, దేవతలు మొదలగువారినిగూర్చి, జహుపుః = యాగము చేసినవారే,
వారిని, బ్రహ్మత్వం బ్రహ్మజ్ఞానముకలవారినిగా, ఊహుః = చెప్పుదురు.

మ॥ తపముల్ జేసినవాఁడె బాలంగ సుధాంధస్తప్తపిశ్చై యజ్వియా
నిపుణుండాతఁడె బ్రహ్మవేత్తయతఁడె నీనామముంజిహ్వపై
యెపుడుందాలెచు నాడు వాఁడొకమహాహీనుండుగానీమఱి
శ్వపచుండైనను యజ్వికంటెఘనా వందారుమందారకా॥ 2

శ్లో॥ అశ్వాత్మసంతఃఖలు తత్వకోవిదైః
శ్రీధావచతంయన్ముఖిభ్యనామభిః
నవేతదాచేతనయా బహిష్కృతే
హుతాశనే పారమహంస్యవర్యగుః॥

వ్యా॥ తత్వకోవిదైః = భగవత్తత్వమును దెలిసిన పురుషులచేత, ఇభ్య = స్తోత్రముచే
యోటును, నామభిః = శ్రీపారినామములచేత, యత్ = యేభావ్యమును, ముఖే = ముఖము
నందు, శ్రద్ధా హుతం = శ్రద్ధతోహోమము చేయబడునో, [అట్టిహంస్యము] పారమహం
స్యవర్యగుః = పరమహంసలచే కోరబడతగినవాక్యములుగల, అవంతః = కీహరి, అశ్వా
త్మ = స్వీకరించునో, తథా = అట్లు, చేతనయా బహిష్కృతే = చేతనముకాని (జడమైన),
హుతాశనే = అగ్నియందు, నవైఖలు = స్వీకరించదుకదా.

మ॥ స్తుతియైర్బల తత్వకోవిదుః వేల్పుర్భధ నామంబులూ
హుతిగాగన్ముఖివహ్నిః దానిగానునెంతో ప్రీతిమైశ్రీసతీ
పతి గాకట్లునచేతనాగ్నిః జ్వలించింపంజేయుపెన్కట్టెలక
హుతముంజేయు ఘృతాదికంబుఁగొనగానొల్లందువీతాత్ముడే

శ్లో॥ జైత్రాపాదే భగవాన్సవశాఙ్గధన్వాః
దేవకిహోత్ర్యనసతార్తిహరోవిపక్షాః
యన్నామధేయమభిధాయ నిశమ్యచార్థా
హోహంజసాతరతి దుస్తరమంగమృత్యుమ్॥

౪-౧౧-౩౦

వ్యా॥ జైత్రాపాదే = ఓధృపుడా, తప = నీయుక్కు, విపక్షాః = శత్రువులను, శా
శ్లిధన్వాః = ధన్యులుడైనట్టియు, అవసతార్తిహరః = భక్తులయొక్కపీడనుహరించెడు,
దేవః = శ్రీదాదిగుంధిస్తుడైన, భగవాన్ = కీహరి, హోత్రీతి = కొట్టివేయును కీహరి
యోటునంటివాడనగా, యన్నామధేయం = ఏహరినామమును, అభిధాయ = స్మరించి

విశ్మయ = విచిత్రము, లోక = జనుల, దుస్వరం = దాటకకృతముగాని, మృత్యుం
= మృత్యుహియమైన అవత్తును, అంశసా = భాగముగా, తరతి = చాటుచు, అట్టి
(చారి అని అవ్యయము). ఇట్లు మనులు ధృవుని కునరేనించినాడు.

గీ॥ మృత్యుతుల్యంబులానద తననినామ
ములస్మరించిన వినన లోకులు తరింతు
రట్టికా జ్ఞగ ధన్వయచనతార్తిహరుఁడు
ధుివుడ నీశత్రువుల నేమదొంగజేయు॥

శ్లో॥ నైవిధిః పురుషకార ఉరుక్ మన్య
పుంసాం తదంఘ్రిరజసాజితవృణానాం
చిత్ర విదూరవిగత స్సకృదాదదీత

యన్నామధేయ మధునా సజహతిబంధం॥

౫-౧-౩౫

శ్లో॥ తదంఘ్రిరజసా = భగవత్పాదధూరిసేవించుటచేత, తరవద్దు జానామ = కా
మాదివద్వ్యక్తమును జయించిన, ఉరుక్ మన్య = శ్రీహరియొక్క, పుంసాం = భక్తులకు,
ఏదంవిధిః పురుషకారః = ఇటువంటిమహత్వము, నచ్చిత్రం = చిత్రముకాదు. (ఏలననగా)
విదూరవిగత = క్షాత్రాదులకంటె నీచులైనవందానిలైనవన్న ప్రోమముచేత బహిష్కృ
తులైనవారైనవను, యన్నామధేయం = ఏకహరిశామమును, (ఎవడు) సకృత్ = ఒకసా
నియైనను, అదదీత = స్మరించునో అట్టివాడు, అధునా = అక్షణము, బంధం = సంసార
బంధమును, సహతి = విడుతును.

చ॥ చరణపరాగసేవ జితవృణులౌ హరిభక్తులందునీ
చిరుతనుహత్వమెన్న నొకచిత్రముకా కలిదోషదూషిత
ల్పరులొకసారి యావిధునినామముగోరిస్మరించిరేని సం
పరణదురంతబంధముల జయ్యనలసి శుఖంబు జెందరే॥ ౧౦

శ్లో॥ అధఃకథంచిత్ స్థలన త్కుత్సితన జ్వంభణ దురవస్థానాదిష్టు విశ
శానాం సరి శ్రీమచ్చరణాదివిదస్మరణాయ జ్వరమరణాదశాయా
మపి సకలకళ్యలనిరసనాని తపగుణకృతనామభేయాని వచన
గోచరాణిభవంతు॥ ౫-౩-౧౨

కా॥ అథ = అమితమాచార్యసమద్రుహపుగాత్రన, సకలకళ్యలనిరసనాని = సమస్త
పాపములనుపోగొట్టెడి, తప = నీయొక్క, గుణకృతనామభేయాని = జ్ఞానానందాదిగుణ
ములు, కనిపించునాదికృత్యములును శారాయణాదినామములును, కథంచిత్ = ఎట్టెట్లో
స్థలన = జారుట, తుత్ = తుమ్ముట, చరిన = చుటుట, జ్వంభణ = ఆవలించుట, ఈమొ
దలయిన, దురవస్థానాదిష్టు = దురవస్థలలోబడి, వివశానాం = పరపశులమయిన, నా =
మాకు, జ్వరమరణాదశాయామపి = జ్వరబాధయందును మరణబాధయందును, శ్రీమచ్చర
ణాదివిదస్మరణాయ = సకలైశ్వర్యయక్తమయిన నీపాదపద్మమృగకొరకు, వచనగో
చరాణి = వాక్కునసంకీర్తనచేయుదుననిగా, భవంతు = అగుగాక.

పీ॥ తుమ్ముట దగ్గుట తూలుటకూలుటన్
బహుదురవస్థావివశులమైక
మాకు ఘోరజ్వరమరణాదబాధలఁ
బాల్పడి సరికటపడెడివేళ
చిరువమశ్రీలచే నిండిననీపాద
సరసీజయుగళసంస్మరణగలుగ
నానందనిర్మలజ్ఞానాదిగుణముల
నిభరాజరత్నాదికృత్యములను

పీ॥ మాటిమాటికిఁ జెలిపిమామానసాబ్జ
వికసనవిధానసవరవిప్రకరమైన
మహితనారాయణాదినామములమాదు
వాక్కులనునిల్పి కావ్రమీ పరమపురుష॥

శ్లో॥ అయం హి కృతనిర్వేశో జన్మకోట్యంహసామపి

సుద్వాన్యజహృ వివశో నామ స్వస్త్వయనంహరే॥ ౬-౨-౭

వ్యా॥ జన్మకోటి = కోటిజన్మలలో, అంహసామపి, = పాపములుకలిగినవారికై వ
మ, అయం హి = ఇదేకదా, కృతనిర్వేశః = పొందబడునుభావ భవము, యత్ =
ఏదనగా, అజామిగుడువివశః = వివశుడై, నారే = కిరిహరియొక్క, స్వస్త్వయనమ్
= మంగళప్రదమైన, నామ = నామమును, వ్యాజహృ = ఉచ్చరించెనో, అది.

గీ॥ అదియెనూ బొందఁదగిన నుభానుభవము.

కోటిజన్మలఁ బాపంబుఁ గూడఁ బ్రేరి

నట్టివారికిని, వివశుడై యజామి

భుండు నారీశుభదనామంబు నునువగలిగె॥

౧౨

శ్లో॥ క్షేనన్యరావో మిత్రధుక్ప్రహ్లాహ గురుతల్పః

స్త్రీరాజపితృగోహంతా యేచపాతకినోపరే

సర్వేషామప్యశుంతా మిదమే నునిష్కృతం

నామవ్యాహరణం విష్ణో ర్యతస్తద్విషయామతిః ౬-౨-౮-౧౦,

వ్యా॥ స్త్రీః = మహిమదొంగించినవాడును, మరాః = మరాపానముచేసినవా
డును, మిత్రధుక్ = మిత్రుడ్రోహముచేసినవాడును, స్త్రీ = స్త్రీని, రాజ = రాజును, పి
తృ = తండ్రిని గో = గోవును, హంతా = చంపినవాడును, పరే = ఇతరపాపములును
చేసిన, పాతకిః = పాపాత్ములు యేచ = యెవరుకలలో అటుకంటి, అభవతాం =
పాపాత్ములైన, సర్వేషామపి = అందరికిని, ఇదమేవ = ఇదియే, నునిష్కృతం = ప్రా
యశ్చిత్తము(ఏదనగా) విష్ణోః = విష్ణుమూర్తి యొక్క, నామ = నామమును, వ్యాహర
ణం = ఉచ్చరించుటయే, యతః = అందువలన, నుతిః = మనస్సు, రద్విషయా = కిరి
హరియందు లగ్నమయియుండును.

నీ॥ కాంచనచోరుండు శామినీహంతయు

బ్రహ్మఘ్నుఁడును సురాపానరతుఁడు
గోహంత పితృహంత గురుతల్పగుఁడు హిత
ద్రోహి భూపాలకద్రోహిజనుఁడు
మఱియు నెన్నేనియు మహిఁగలపాపముల్
జేసి పాతకాగ్రేసరులకు
నందరకొకటె ప్రియశ్చిత్తము మఱొందు
లేదు దీనికి మించి లేదులేదు॥

గీ॥ నిత్యకల్యాణగుణగణ నిలయుడైన
పారిపరాత్పరునామసంస్మరిణ మొకటె
యవలవారలమఱము లాహరిపదాబ్జ
యుగళగ్నబులైబాచుకుండు నెపుడు॥

౧౩

శ్లో॥ సనిష్కృతైరుదితైర్భ్రహ్మవాదిభి
స్తథావిశుభ్యత్యఘనాన్ పౌతాదిభిః
యథాహరేర్నామపతైరుదాహృతై
స్తదుర్తమశ్లోకగుణోపలంభకం॥

౬-౨-౧౧

వా॥ తదుర్తమశ్లోకగుణోపలంభకం = శ్రీహరియొక్క అసంఖ్యాదిగుణములను య
థాయోగ్యముగా జీవులకు కలుగజేయునట్టియు, బ్రహ్మవాదిభిః = వేదవాదులచేత, ఉదా
హృతై = ఉదాహరింపబడిన, పదైః = పదములతో గూడినదియు, హరేర్నామ = శ్రీ
హరియొక్క నామము, యథా = ఏవిధముగా పవిత్రముచేయునో, తథా = అట్లు, ఉది
తైః = కాస్త్రోక్తమైన, సనిష్కృతైః = ప్రాయశ్చిత్తములచేత, ప్రతాదిభిః = పౌతములు
మొదలైనవానిచేతను, అఘవాన్ = పాపాత్ముడు, నశుభ్యతి = పవిత్రుడుకాకాదు

చ । తగునటులెల్లజీవులకుఁదద్గుణజాలముబోధమానటుల్
 నిగమవిదైకబద్ధపదనిష్ఠితముల్ హరినామముల్ భువికొ
 దగనభుశోషణంబునుబొనర్చువిధంబునశాస్త్రచోదితం
 బగువ్రతనిష్క్రమి పృతతులన్నియుఁగూడినజేయనోపునే ॥ ౧౪

శ్లో॥ సాంకేత్యంపారిహాస్యంవాస్తోభం హేళనమేవవా
 వైకుంఠనామగ్రహణం విశేషాఘహరం విదుః ॥ ౬-౨-౧౪

భా॥ సాంకేత్యం = కుమార్తెమొదలైనవారిపేరుపెట్టకొనిగాని, పారిహాస్యం =
 మీఠనారాయణమూర్త్యలని పరిహాసముచేయుచుగాని, వాస్తోభం = నీవుశ్రీమహాద్విష్ణువు
 కాబోలును, అని, కోపముపుట్టు మాటలచేగాని, హేళనమేవసి = మధువులుఅవగా
 లేనిటీగలు వానినిచంపుటచేత మధుసూదనుడవని హేళనముచేయుచుగాని, వైకుంఠ
 నామగ్రహణం = శ్రీహరియొక్కనామము ఉచ్చరించుట, అశేష = సమస్తమైన, అశ
 = పాపములను, హరం = పోగొట్టునని, విదుః = సజ్జనులు తెలిసికొందురు.

సీ॥ రామకృష్ణాయని ప్రేమమై సుతులకుఁ
 బేరిడివారల బిలుచుకొనిన
 కేవలమును మీరు కేశవనామ్నలే
 యని బావమరదుల హాస్యమాడఁ
 చామోదరుఁడ వీవు దర్పంబులేలని
 దీపించు గోపాన దిట్టనేని
 మొలగజ్జి బద్మనాభుఁడనంగ సార్థకం
 బెనయించె ననుచు హేళనమొనర్చు॥

గీ॥ సరయ సాంకేత్యమో పారిహాస్య మొక్కొ

కినుకనో లేక హేళనము కొరకొ

పాపి నై కుంతనామముల్పలుకునపుడె

శోటిభవముల బావముల్కూలిపోవు॥

౧౫

శ్లో॥ అజ్ఞానాదధవాజ్ఞానాదుత్తమశ్లోకనామయత్

సంకీర్తితమఘం పుంసో దహత్యేథో యథానలః॥ ౬-౨-౨౦

వ్యా॥ అజ్ఞానాత్ = విశేషజ్ఞానము లేకగాని, అధవాజ్ఞానాత్ = జ్ఞానపూర్వకముగాగాని, ఉత్తమశ్లోకనామ = శ్రీహరినామమును, యత్ సంకీర్తితం = ఏసంకీర్తనము చేయుటకలదో, అప్రిసంకీర్తనము. పుంసః = పురుషునియొక్క, అఘం = పాపమును, అనః = అగ్ని, ఏథఃయథా = కర్రలనుదహించునట్లే, దహతి = దహించును.

గీ॥ తెలిసి చేయనొండె తెలియకజేసిన

గల్గెను దివ్యనామకీర్తనంబు

నరుల దురితరాశి చురచుర దహించుచు

గక్కియలను వహ్నిగాల్చుచట్లు॥

౧౬

శ్లో॥ క్వచాహం కిరపరిపాపో బ్రహ్మాగ్నిర్భూ నిరపత్రపరి

క్వచ నారాయణత్యేతద్భగవన్నామ మంగళమ్॥ ౬-౨-32

వ్యా॥ కిరపః = మోసగాడును, పాపః = పాపాత్ముడును, బ్రహ్మాగ్నిర్భూ = బ్రహ్మగ్నియగుచు పరివేసినవాడును, నిరపత్రపః = సిగ్గులేని వాడును, అహం = నేను, క్వచ = ఎక్కడ, నారాయణత్యేతత్ = నారాయణ అనుయీ, మంగళం, = మంగళచరితముయిన, భగవన్నామ = భగవంతుని నామము, క్వచ = ఎక్కడ.

క॥ దురితాత్ముడ వలచుకుడను
నిరపత్రిపుడం గలధరిణీసురవిభులక
నిరిసిందిం నేనెక్కడ
హరి మంగళదివ్యనామ మబ్బుట లేడో॥

౧౭

శ్లో॥ ఏవం సవిష్టాపితసర్వధర్మః
దాస్యాః పతిః పతితో గర్వకర్మా
నిపాత్యమానో నిరయే హతవృత్తి
స్పద్యో ముక్తః భగవన్నామ గృహ్లా॥

౬-౨-౪౮

వ్యా॥ ఏవం = ఇట్లు, విష్టాపిత = నష్టమయిన, సర్వధర్మః = సకలధర్మములు కలిగిన
టువంటియు, హతవ్రతః = చొట్టిబడినవ్రతములు కలిగినటువంటియు, పతితః = పతిత
డమైనటువంటియు, గర్వకర్మా = నిందితకర్మకలిగినటువంటియు, దాస్యాః పతిః =
దాసీభర్తయైన, సః = అజామిసుడు, నిరయే = నరకమందు, నిపాత్యమానః =
దురున్నవాడైనను, భగవన్నామ = శ్రీహరినామమును, గృహ్లా = ఉచ్చరించినవాడై
సద్యః = తత్క్షణమందే, ముక్తః = ముక్తుడయ్యెను.

చ॥ పతితుఁడు నింద్యకర్ములను భ్రష్టమైనను ధర్మములకు హత
వ్రతుఁడును నీచభామినికి భర్తయైనయజామిసుండధః
పతితుఁడునొచు శ్రీవరుని పాపసనామముసంస్మరించి శ్రీ
పతిసదశంబుజేరె భవబంధవిముక్తుఁడనై తుణుంబులో॥ ౧౮

శ్లో॥ నాతకిపరం కర్మనిబంధకృతనం
ముముక్షుతాం తీర్థపదానుకీర్తనాత్
నయత్పునః కర్మను సజ్జితే మనో
రజస్త మోభ్యాం కలిలమేనచాస్యధా॥

౬-౨-౪౯

వ్యా॥ మమక్షతాం = మక్షమందుయచ్చగలవారికి, కర్మవిబంధకృంతనం =
కర్మవిబంధమునుపోగొట్టునది, తీర్థచరామకీర్తనాత్ = కిరీహరిసంకీర్తనముచేయుటః
ఽ, అతఃపరం = మరియొకటి, న = లేదు పునః = ఇంకేకాదు, రజస్త హాభ్యాం
= రజస్త హాగుణములచేతను, కలిలం = కలుషమునునయత్ = యేమనన్ముకలదో
(అట్టిమఃస్స)కర్మరయందు, ననజ్జతే = లగ్నముకాదు; అన్యథా = కిరీహరి సంకీర్తనము
చేయుటవివాగా నచ = ఇట్టికలితముకలుషపడదు.

మ॥ చిరకాలాద్భిత్తకర్మపాశంలికాచ్ఛేదంబుఁజేయన్ మరం
బురజస్తామసవాసనోల్బఢిరసంమోహాంధతామిప్రని
ర్ఘ్నరవేగోద్ధతిగర్భన్మృత్తికింబుంసృజ్యంబు గారామిక్
హరిసంకీర్తనమేముముషువులకన్సంబుల్పయాసాంతమున్ గా

శ్లో॥ ననై సురకం గచ్ఛేన్నేషోయమకింకరైః
యద్యద్యమంగళో మగ్నో విష్ణులోకేమహీయతే॥
మ్రుయమాణో హరేర్నామ గృహ్లాన్ పుత్రోపచారితమ్
అజామిలోప్యేగాధామ కిముతశ్రద్ధయాగృహ్లాన్ ॥ ౬-౨-౫౮-౫౯

వ్యా॥ సఅజామిలో = అజామిసుడు, యమకింకరైః = యమకింకరులచేత, ఈక్షిత్య
= చూడబడినవాడైనను, నరకం = నరకమునకు నగచ్ఛేత్ = పోలేదు, అయం గళమ
క్రీయద్యపి = అయోగ్యపురుషుడైనను, విష్ణులోకే = విష్ణులోకముందు, మహీయతే
= గొప్పస్థానముందు న్నాడు; మ్రుయమాణః = చచ్చుచు, పుత్రోపచారితః = కుమారు
నిలిల్చుచు, హరేర్నామ = కిరీహరినామమును, గృహ్లాన్ = ఉచ్చరించినవాడై, ధామ
= వైకుంఠమును, అగాత్ = వెళ్లెను; శ్రద్ధయా = శ్రద్ధతో, గృహ్లాన్ = ఉచ్చరించిన
యెడల, కిమత = ఏమిచెప్పవలెను.

చ॥ సమధికపాపవర్తనుడ జామిఁగఁడర్కతనూజు కింకరులే
తమపురికిడ్వఁగాఁజనక దారసుతాదులతెన్ను బోని ని
ర్మములకుఁగూడ దూరమగు మాధవలోకనివానుడయ్యెదా
నిముసములోన శ్రీకృష్ణదనీరజపీఠసమీపవర్తియై॥ ౨౦

గీ॥ చావఁగానుండి సుతుఁగడసారిచూచు
నిచ్చుఁబిల్లుచు హరినామముచ్చరించు
సంతమాత్రీన, శ్రీధనత్యంతభక్తి
భజనజేసిన ఫలము జెప్పంగపశమె॥ ౨౧

శ్లో॥ ఏతావతాలమఘనిర్హరణాయ పుంసాం
సంక్తీనం భగవతో గుణకర్మనామ్నాం
వికృత్య పుత్రమఘవాన్యదజామిభోపి
నారాయణేతి మ్రియమాణ ఇయాయ ముక్తిమ్॥ ౬-౩-౨౪

భా॥ పుంసాం = పురుషులకు, అఘనిర్హరణాయ = పాపముపరిహరమగుటకు, భ
గవతః = శ్రీహరియొక్క, గుణ = గుణములయొక్కయు, కర్మ = కర్మలయొక్కయు,
నామ్నాం = నామములయొక్కయు, సంక్తీర్తనం = ఏసంక్తీర్తనముకలదో, ఏతా ఏతా
= అట్టిసంక్తీర్తనముచేతనే, ఇలం = చాలును, (వేరేసాధనాంతరమక్కరలేదనుట, ఏ
మనగా, అఘనాక - సాపాత్యుడయిన, అజామిభోపి, అజామిగుడున్ను, మిగియ మాణ
= చనిపోవుమన్నవాడై, పుత్రం = తనకుమారుని నారాయణేతి = నారాయణుని, వి
కృత్య = పిరిచి, ముక్తిం = మోక్షమును, ఇయాయ = పొందెను.

మ॥ హరిగా దాగుణనామక్తీర్తనమే మర్త్యశ్రేణికింజాలు మే
దురపాపాటవిఁ గాల్పు, ఘోరదురితాత్ములౌ నజామిఁగఁడ

బుర్రపుకొడుముఁజూరఁగాఁగొనఁజొనోపుత్రుంగడుబ్రేమజె
స్మరణాతిఁగనగోరిపేరఁబిలువన్నారాయణాయంటకుఁ॥ ౨౨

శ్లో॥ నహిభగవన్నఘటితమిదంతేద్ధర్మనాస్త్వణామఖిలపాపక్షయః
యన్నామసక్తచ్చవణాత్పల్కసోపివిముచ్యతేసంసారాత్ ॥

వ్యా॥ త్వద్ధర్మనాత్ = మిసందర్శకమువలన, వృణాం = కరుణకు, అఖిలపాపక్షయః
= సమస్తపాపములునునశించుననెడు, ఇదం = ఈఅంశము, అఘటితం సహి = అశక్య
మకాదు, ఏమనగా, భగవత్ = ఓస్వామీ, యన్నామ = యేమీనామమును, సక్తౌ =
= ఒకానొకప్పుడున్న, శ్రవణాత్ = వినుటవలన, పుల్కసోపి = చందాలడయిన
శంసంసారాత్ = సంసారమునుండి, ముచ్యతే = విడుదలగుచున్నాడో. ౬౦౬-౪౪

చ॥ వడినొకసారిసేవితపావనామముశ్లోత్రపీఠి దా
బడిననె బుక్కునుండయిన బాయునుసంసరణోగ్రబంధముల్
తడయక నింకనోవరదతావకమంగళదివ్యరూపమీ
జడమగుకన్నులంగనగజాలుటలబ్రమేపాపశాంతికి॥ ౨౩

శ్లో॥ యథాగ్రహగ్రస్తేషవక్త్రచిత్తస
త్యాకగ్రిందతే ధ్యాయతి వందతే జనః
ముహుశ్శ్వసన్వక్త్రహరే జగత్పతే
నారాయణేత్యాత్మగత్కత్తతతపః॥ ౨-౨-౩౬
తథాపుమాన్ముక్తసమస్తబంధన
స్తద్భావభానుకృతాశయాకృతిః
నిర్దగ్ధబీజానుశయోమహీయసా
భక్తిపయోగేణ సమేత్యధోక్షజమ్॥ ౨-౨-౩౭

వ్యాః అత్మగతిః = అత్మజ్ఞానముకల,జనః = జనుడు,గతతీః = లజ్జఃడిచి,హారే,జ
 గత్సరే,నారాయణ,ఇతి = అని,యహుర్ముహుః = మాటిమాటికి,నక్తి = పలుకునో,గ
 హ్యగస్తేష = పిహచముపట్టినవానివలె,వ్యవితే = ఒక్కొక్కప్పుడు, హసతి = న
 వ్యవో,అకృందతి = కదనముచేయునో,వందతి = నమస్కరించునో,ధ్యాయతి =
 ధ్యానము చేయునో,తదా = అప్పుడు,పురుషః = అపురుషుడు,ముక్త సమస్త బంధనః
 = నకలబంధములతోగొట్టుకొనినవాడై తద్భావ = తనస్వరూపానుసారమైన,భావ
 = శక్తి చేత,అనుకృత = అనుకూలముగాప్రకటించబడిన,ఆశయాకృతిః = అంతఃక
 రణయుతకారముకలవాడై,నిర్దగ్ధ = నాశమయిన,జీవ = కర్మజీవము,అనుశయః = సం
 సారమునుగలవాడై మహియసా = గొప్పదయిన,భక్తి ప్రయోగేణ = భక్తి యోగము
 చేత,అశోకుః = శ్రీహరిని,సమేతి = పొందును.

సీ॥ మదిబిడియముమాని మాటిమాటికి హరి

నారాయణా జగన్నాథ యనుచుఁ
 గమభక్తి బాదుచుఁ గృహనిబద్ధుఁడువోలె
 నపుచు నేప్పుచు నతులనిచుచు
 ధ్యాననిమగ్నుడై యందందనిలచుచు
 నిట్లాత్మవేర్తతా నెప్పుడును
 నవ్వడే బంధంబులన్నియు విడిచెడఁ
 దనస్వభావమునకుఁదగినయట్లు

గీ॥ భజనసర్వనగానాది బహువిధముల
 భక్తి వెల్లువయై పారఁబ్రాక్తనంపు
 కర్మబీజమ్ముతో భవకాసనమ్ముఁ
 గాల్చి కడఁతేరి తానభోక్షుజనిజేరు॥

శ్లో॥ యజ్ఞేశ యజ్ఞపురుషాచ్యుతతీగ్ధపాద

తీర్థశ్రీవరి శ్రీఃణమంగళనామధేయ

అపన్నలోక వృజినోపశమోదయాద్య

శంవరికృద్ధీశభగవన్నవసన్ననాథ॥ ౮-౧౬౮

భాగ్య॥ యజ్ఞమునకు నియామకుడా, ఎవరినుద్దేశించి యజ్ఞమును చేయు వలయునో అ
టువంటి ముఖ్యపురుషుడా, నాశరహితుడా, సమస్త పుణ్యతీర్థములను తన పాదమందు
గలవాడా, శాస్త్రములను వినుటకు సాధనమయిన శ్రోత్రములకు మంగళప్రదమైన నా
మభేయములకలవాడా, అపదలను పొందెడు జనులయొక్క పాపములను పరిహారముచే
యువారకు అపతారము నెత్తువాడా, దీనజనరక్షకా, ఇష్టదు, మాకు నుఖమునొసగుమా.

ఉ॥ సన్నుతిజేతు మాకు సుఖసంపదలియ్యవె దీనరక్షకా

జన్నపుసామి యజ్ఞపురుషా ధృతతీర్థపదాబ్జయుగ్మయా

వన్నజనాఘసంచయముఁబాపగఁబుట్టిన మానవాకృతి

వెన్నుండ యచ్యుతా భువనవిశ్రుతమంగళనామ శ్రీవారి॥ ౨౫

ప్రణయ్యణా సంస్మరయంశ్చ చింతయ

శ్చమాని రూపాణి చమంగళాని తే

మంశ్చక్రియాను యస్త్యచ్చరణారవిందయో

శ్లో॥ రావిప్రచిత్తో సభవాయ కల్పతే॥

౧౦-3-౮

భాగ్య॥ శ్రీహరికి నామరూపాదులు కలవు కనుక, వారివారిసలన జరిగించబడు క్రియలకు
శ్రీహరి ప్రేరకుడని పూజ్యాడని అనుసంధానముతో హరియొక్క నామములను జ్ఞానపూ
ర్వకముగా స్మరించుచు, వినుచు, కీర్తనము చేయుచు, ఆయన అప్రాకృత దివ్యమంగళ
రూపములను ధ్యానము చేయుచు, యేపురుషుడుండునో అట్టి పురుషుడు, శ్రీహరియొ
క్క హారవిందమందుంచబడిన చిత్తముకలవాడై, సంసారమును విడుదలచేయును.

శ్రీమద్భాగవతసారము.

శ్లో. సీసామావళిః బాహుచున్విసుచేదః పంథిం చునుందావతా
మానాపాకృతమః గభాకృతుల నత్యుత్కంఠోద్వేషైరణా
ధీసంబుల్క్రియలంచు గర్భముల హృత్పీఠిక భవత్పాదసం
గ్ధాసంబేర్పడఁ జేయువాఁడుమరలఁ సంసారికాఁబోవునా. ౨౬

శ్లో. యన్నామ గహ్లాక్షణాంచోచ్చిత్రానాత్మాచమేచ
నద్యః పునాతి కంఠాయః తస్యస్పృష్టవదాహితే॥

శ్లో. ఏక్రహరినామమమ సంక్తివముజేయు పురుషుడు తనను, అట్టి సంక్తిర పరిహరి
యావస్థుండిని, అక్షణమందే పరిరంజము చేయునో, అట్టి కిరహరియొక్క పాదములను తస్పృ
శించిన మీకు దొంతపుష్కలవిశేషము కలదని చెప్పబడినది.

మ. దురితచయమ్ముల్లెండఁబోడ శ్రోతలకున్ గుంబులో
పరిహృతిఁజేయుమాంవుఁడు బాహుచు నె వ్విది వినామ మా
హరిని సమృధించు భాగ్యచయమెట్టిఁ మీసుకృతాతిరేకముల
తరమె చి పనింతులనిధాతకునై. ధరాతలంబులో॥

శ్లో. శృణ్వన్ముఖద్రాశిః ధాగపాశ్చాన్తాన్తాశ్చివయానికోక్తి
గీతానినామానితద్ధకానిగాయాస్త్విజ్ఞోవిచరేఽపంగః॥

శ్లో. కీర్తయోక్త మంశపదముల అవతారములు, కియలు, కీ
బాహుములు, నాని అక్షణములు, దేవి లోకపరిస్థితులు నానిని నినుచు, నిష్క్రమ
నముచేయుచు దేవియందును అసక్తి లేక విరుద్ధసంఘటనలను. ౧౦-౩౩

మ. భువీలో నెయ్యవిసుప్రసిద్ధముగా యంగోబాహుభద్రంబులో
నవతారంబులు విక్రమంబులు చంద్రాలాపము ల్లితము

పురుగానిని విను నట్లెడ మదిన్ బిగ్గించి బాహుచు

10548

